

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

Esküdszékeink a jövőben.

Pécs, 1897. január 14.

Büntető törvénykönyvünk életbelépte után 16 esztendő pergett le az örökkévalóságba, míg a bünvádi eljárásról szóló törvény megjelenhetett a törvénytárban, természetesen most is csak a papiroson, mert a megalkotott büntető perrendtartásban sem az esküdszékek szervezete, sem a különböző bíróságok hatásköre nincsen szabályozva, mindezekről tehát előbb még újabb törvényeket kell hozni, hogy az egész új eljárás életbe léptethető legyen.

Ezeknek a kiegészítő törvényeknek a javaslatai felett szorgalmasan anketkeznek ugyan az igazságügyminiszteriumban, de ha figyelembe vesszük, hogy a képviselőház csak most kezdte meg a költségvetés tárgyalását, s hogy ennek befejezése után az Ausztriával való kiegyezés, ezután pedig a közigazgatási törvényjavaslatok tárgyalása áll a programon, bizony még sok viz folyik le a Dunán, míg büntető eljárási törvényünk átmegy a gyakorlatba.

Pedig a büntető eljárási törvény mindenütt erős biztosítéka az alkotmányos szabadságnak, s az elidegeníthetetlen emberi jogoknak, mert enélkül a polgároknak nemcsak politikai jogai, de becsületük, személyes szabadságuk, sőt életük is ki van szolgáltatva egyesek kényének kedvének: sérelmük nem esik mindezekben a javak-

ban, ha az állam büntető hatalmának kezelői jóindulattal vannak eltelve és humánus emberek, de a legártatlanabb embert is börtönre vetheti az elfogultság vagy a hatalom előtti meghunyászkodás.

De hát olyan nagy dolog egy jó büntető eljárás nyelbe ütése, fogja kérdezni a nyájas olvasó, hogy tizenhat esztendőig kellett rajta töprengeni s akkor is csak fél munkát tudtak végezni?

Persze hogy nagy dolog, mert a mi szabadelvű kormányunk nagyon szeretné ezt az egész büntető eljárást úgy megcsinálni, hogy az ne állja útját a rendőrállam kifejlesztésének, amely célhoz óriási lépésekkel közeledünk, de viszont a szabadelvűség csillogó mázával is legyen bevonva, amely a figyelő külföldet megtéveszteni alkalmas legyen.

Modern büntető-eljárást esküdszéki bíraskodás nélkül képzelni sem lehet, azért bármennyire huzódoztak is tőle kormányfőúrunk s bármennyire keresték is a kibuvó ürügyeket, szabadelvű cégüknek a külföld előtt való kompromittálása nélkül nem hagyhatták ki az esküdszékeket a büntető perrendtartásból. Mikor már tovább huzni-halasztani a dolgot csakugyan nem lehetett, beterjesztették tehát a javaslatot, a melyben az esküdszéki eljárás is nagy részletességgel szabályozva volt, csak éppen azt hagyták ki belőle, hogy hogyan is legyenek azok az esküdszékek összeállítva

és hogy miféle hatáskörük legyen, milyen büntetendő cselekmények fölött ítéljenek az esküdtek.

A képviselőház igazságügyi bizottsága ennek a javaslatnak tárgyalásánál méltán kíváncsi volt arra, hogy milyen hatáskört szánt a kormány az esküdszékeknek, sürgette ennek a hatásköri javaslatnak az előterjesztését is, s a mikor a kormány ez elől nem térhetvén ki, javaslatával előállott, álmélkodva látta a világ, hogy mindazokat a büntetendő cselekményeket, a melyek a legtávolabbról is politikai jelleggel bírnak, a kormány gondosan kivonni akarja az esküdszéki bíraskodás alól. Jellemző dolog ez a kormány szabadelvűségére: ahol magánfél a sértett, ott a forma kedvéért, hogy legyen esküdszéki bíróságunk is, megengedi, hogy esküdtek bíraskodjanak; de ahol maga az állam vagy ennek organumai jelentkeznek sértett felek gyanánt, ott kizárja a független polgárokat a bíraskodásból, ott csak a saját alkalmazottait ismeri el bírakul.

Megjelent aztán az esküdszékek szervezéséről szóló javaslat is, amely méltó párja a hatásköri tervezetnek, mert ez megcsinálta a fából való vaskarikát: az állami közegek által kinevezett népbíraskodást. E szerint az esküdtek alaprajstromát a hatóságok állítják egybe, a felszólamlások fölött dönt a törvényszéki elnök által kinevezett bizottság, az esküdtek évi

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Ne mondd senkinek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Ha azt mondom neked, hogy most ott-hon, az asztalnál üve read gondolok, — és mikor rólad, hozzád írok — bohó alakok mosolygó, dévaj jelenetek vonulnak el lelki szemem előtt — ráznád szép fejedet és nem hinnéd el.

Hogy tehát elhidd amit mondok, kénytelen vagyok füllenteni. — és elregelem néked azt, hogy azok a gondolatok, melyeket a számodra írok le — a szőlőhegyben, csinos présházban, vig barátok, csengő poharak között — szállták meg agyamat, — és akkor zokogott legjobban a szívem, midőn a többiek kacagása majd felvetette a présházat.

En is nevettem velük, szinte a köny csordult ki szememből és lesz olyan a kompániában, ki eldicsekedik másnap, hogy olyan jóízű tréfákat eresztett meg, hogy még Kari is megnevette — még pedig úgy megnevette, hogy könyezett bele.

Elmondom töviről hegyire ezt a képzelt kirándulást, s ha aztán találsz olyan hihetetlen dolgokat benne, melyeket a legjobb akaratoddal sem lész elhiendő, — akkor gondold meg, hogy mese, amit olvasnak szép

szemeid. — olyan mese, melyet azért mondok el, hogy tőle jobban tudj aludni, — s hogy hamarabb szálljon hozzád az álmok Istene.

*

Az én kiadóm és egyesegyedüli, kizárólagosan felhatalmazott előlegadóm, a Jóska, aztán az erkélyes kávéház tulajdonosának szépreményű fiai — aztán a szép Izidor a könyv és papirkereskedő, titkos tanácskozással elhatároztuk, hogy az egyszer a szőlőben fogunk uzsonnálni. Hát ez nem valami szokatlan dolog, — pláne Magyarországon — és még planébban Pécsen.

Igaz ugyan, hogy nem minden présházban fekszik manapság bor, — hanem hát Ribayéknál van, — sőt mi több, olyan bor, melyre ha gondolok, egyszerre megbékülök az egész multammal, s egész reménytelen jóvómmal.

Kiballagtunk. Olyan férfi készítette marhahusgulyás rottyogott az óriási fazékban, melyben hüvelyes piros paprika, finom vajás rózsa burgonya átkozták azt a fazekat, melybe őket a sors sodorta, s melyben oly reitendő hőséget kellett kiállaniok. Vagy kétszer öntötték rájuk hideg friss vizet, de csak keveset — ettől aztán csak egy pillanatra hűtettek le, hogy aztán annál jobban érezzék a pokoli forróságot. A hus, a piros paprika, a rózsa krumplics azután olyan jajveszékelt vittek végbe abban a fazékban, hogy le kel-

lett takarnunk egy fődövel: a fődő alul aztán tompán, zugásképp hatolt kétségbeesésük füleimhez.

En künn álltam a verandán, honnan megfigyethetlen szép kilátás terül a bámuló szemek elé.

Egy része a városnak mosolyog feléd, — oly közelnek véled, hogy szinte bánod, amiért mindennap nem erre sétálsz a hegyekbe, e szép kilátás kedvéért.

Pedig messze van.

És csak ez a kép, a város mosolygó arca vonzza szemedet, mert körülted minden a véget, az enyészetet, a mulást — a halált hirdeti. Sárga száraz levelek, — lombtalan fák; a barázdák telve megbarnult szőlőlevelekkel, csak itt amott, egy kis zöldgaz színezi a körüli enyészetet.

Önkénytelen elmosolyodtam. Ezembe jutott, hogy mennyi rengeteg sok bánatos borongós, versemény ered ettől a szomorú időszakról — és viszont mennyi virágdícsőítő és bimbóimádó rimes zöldség hirdeti majd tavaszkor a természet feltámadását.

Összereztem, — épp mellettem fujt egy rengeteg kürtbe a szép Izidor, elég lármásan hirdelve, hogy a gulyások királya, — a férfi kezek által, és férfi szájiz szerint készített gulyás elkészült, — és békétlen rottyogással várja, hogy felkanalazzassék.

Leültünk a terített asztalhoz, pedig szőlőben éppen a luxus báutó, mert részemről

Hírek.

Pécs, 1897. január hó 14

Első szerelmem története.

Mamám megvert. Tatám visszavette az ezüst órát. Tanítóm százszor rendelte leírni, hogy „rend a dolog veleje.“

En bógtem, a hogy az ég bognöm adta és irtam, irtam hüppögve, zokogva:

„Vend a dolog veleje,“

„Dend a rolog veleje,“

„Rend a volog eleje,“

„Volog a dolog eleje,“

„Deleje a derelye.“

Itt megkönnyebültem egy kissé, mert a derelye bizonyos turós izt kölcsönzött búmnak.

Épen jókor ment el az ablak alatt Irmuska, aki egy darab lekváros kenyeret evett. Irmuska sajnálkozva nézett engem s minden zokkaniásomnál egyet fájdalmasan harapott a lekváros kenyérbe. De oly fájdalmasan, hogy már a két kis piros arca is egészen lekváros lett.

En ránéztem minden harapásnál és nagyon édesnek tűnt fel az ő részvéte. Ellenállhatlan vágyat is éreztem, hogy lecsókoljam arcocskáiról a lekvárt. Végre nyilatkoztam:

— Irmuska, én úgy szeretem magát, hogy tegnap is a kifim felét magának akartam adni.

Irmuskát legmélyebben érinthették szavaim, mert most már sokkal gyorsabban harapdálta a lekváros kenyeret. S miután az utolsó falatot is lenyelte, így válaszolt.

— En is szeretem magát és bánom is, hogy nem adtam oda felét a lekváros kenyérnek.

Nem akartam hozományvadásznak látszani s ezért nem tettem szemrehányást a lekváros-kenyér egyoldaluan gyors elfogyasztása miatt.

Ő szendén kérdezte:

— Mikor kap megint olyan kifit?

— Ha készen leszek a „dolog veleje“-vel.

— Jó, majd visszajövök.

S szájacskáját nyalogatva távozott.

Bennem rendkívüli harcot kezdett vívni az Irmuska és a lekváros kifli után való vágy. Sokszor azon ponton voltam, hogy nem is tudtam választani.

Ez tehát a szerelem!

lajstromát a bíróság válogatja össze — és nem sorsolja ki — az alaplajstromból; tényleges esküdtzéki szolgálatra tehát csak az juthat, akit oda bocsátani a bíróságnak tetszik. Hogy ez milyen független bíraskodásra vezetett volna, azt mindenki elképzelheti, de ez már így illett bele a kormány szabadelvű rendszerébe: a formákban megőrizni a szabadelvűség létszátát, a lényegben azonban előlni az egyéni véleményszabadságot s uralkodóvá tenni az állami onnipotenciát.

Ha mindezt úgy, amint a kormány tervezte, keresztül nem viheti, azt csak a magyar jogászvilág kitűnőségei élénk jogérzetének és szabadságszeretetének köszönhetjük, a melyet a pártpolitikai méltelynek még nem sikerült egészen elpusztítani. A jogászi szakkörök, a m. kir. kuria, az ügyvédi kamarák, a miniszter által még a múlt év május havában összehívott s a most üléselő szaktanácskozmányok tagjai sorra kifogásolták az esküdtzékek bürokratikus egybeállítását és az esküdtbírói hatáskörnek a politikai büntetésekre való kiterjesztését sürgették.

Ennek némi eredményét láttuk is az utóbbi szaktanácskozás során, mert a miniszter hajlandónak látszott az esküdtzék szervezésénél az önkormányzati befolyásnak is tért engedni s az esküdtzéki bíraskodást a súlyosabb természetű politikai büntetésekre kiterjeszteni, de ez még mindig csak félrendszer maradt, mert Magyarországon nem a király személye vagy a háza érdekében van szükség igazságtalan hatósági üldözésre, hanem a kiskirályok és klikkjeik azok, akik fájnak a szabad népbíraskodástól: innét van az a különös jelenség, hogy a miniszter rá meri bizni az esküdtzékre a felségsértés megbüntetését, de ha valaki egy alispánt vagy szolgabírókat merészelné megsérteni, azt már elvonja a szabad meggyőződés szerint ítélkező esküdtzék bíraskodása alól.

ilyenkor felborított karmantókn, apró lóca-kon, háromlábú ülőken szeretek ülni, — egy baranyai bicskával felfegyverkezve — ölemben tulipános cserép tányér — és fakánál-lal majszolni azt a haragos gulyást — amelyet csak magyar ember tud megenni; (a német az belehalna) — mondom, leültünk az asztalhoz, és mindannyiunk gulyást evett, habár hideg, másféle ételek voltak quantum satie.

Nagy zöld cserépkorsó állott az asztalon, melyben az egész idei termés (3 liter) számunkra tétetett az asztalra, szabad prédának.

Jóféle, zamatos, kesernyés bor volt az, mely kitűnően hűtötte az erőre főzött gulyástól felizgatott idegeket. Hamar elfogyott.

Akkor midőn az egész termést megittuk, mondta a gazdánk:

— No fiuk, az egész termést megittuk — most már sajnálatomra más bort nem adhatok, mint öreget.

— Hol van? kiáltotta Józsi.

— Ide vele! zengte Izidor.

Hát megkezdődött a borok kóstolása. Elbámuitam! Ennyi, mesésen kitűnő, és öregebbnél öregebb borokat manapság csak fejedelmi pincékben találhatni.

És mégis itt volt elég.

Ha egy kancsóval elfogyott, a szolgálatkész vincellér hozott újra, és minden kancsó más, más bort tartalmazott.

A harmadik kancsóban megéreztem, vagy kiéreztem, hogy „sárféher“ — szállóból préselték, — hát arra kértem a házigazdát, hogy én csak azt innám. — annál szeretnék maradni. Hozatott nekem külön egy kancsóval, — míg ők folyton más-más bort ittak.

A társalgás most már a kalandokat tárgyalta, — vigákat, szerelmi légyottokról, virágokról — éjjeli zenékről stb folyt a dévaj licitálás; egyik, a másikon akart tultenni — csak úgy hemzsegett a sok elmesélt csóktól, meg ölelésektől a barátságos kis szoba.

Es én? Nem is vették észre, hogy én nem beszélek. En reád gondoltam, — és aztán eszembe jutott a szegény Schlemichl Péter, ki eladta az árnyékat az ördögnek. És aztán midőn az ördögnek eladta, az lehajolt a földre, és kezével a szegény Péter árnyékát összegöngyölte és zsebre tette; — és aztán a szegény Péter nézett jobbra, nézett balra . . . nem volt többé árnyéka.

Az én árnyékom a remény volt és boldog voltam addig, ameddig még ez árnyékom meg volt; hittem is egy jobb jövőben, még pedig oly csökönyös akaratokodással, mint a gyermekek szoktak. De eladtam az árnyékomat.

— Hogy kinek? Hja! az ilyet csak az ördög szokta venni.

— Mit fizetett érte? — Mit adott cserébe?

A kétségbeesést és bánatot adta érte.

Tatám jött, aki léniát, s a mamám, aki lekváros kifit hozott. Mamámat igen szerettem, tatámat a léniá miatt kevésbé. Tatám azonban engem igen szeretett; jobban mint a léniát, mert nem bánta, ha az el is török. . .

Mondjam-e a többit? Régi történet, mely mindig új marad. A léniából kaptam, a kifliből nem. Épen a helyzet tetőpontján érkezett Irmuska is az ablakhoz, ki gyorsan megértvén a helyzetet, velem együtt sirt.

Ekkor egy gondolat cikázott agyamba: megírom történetemet a sajtóban, hiszen ennél szomorubbát nem olvasott még a világ.

Egy kis verset költöttem, melynek „A zsarnok tata és Irma szerelme“ volt a címe s így kezdődött:

A Gyuszi éhes,

A kifli és az Irma édes.

A tata léniája törjön el

Kívánja e kebel.

A sajtóviszonyok akkor olyanok voltak, hogy — bizonyára a cenzura miatt — nem jelenhetett meg, ellenben a következő szerk. üzenet látott napvilágot a „Figyelő“-ben:

Liliputi: Csitt te nebuló! Nekünk is van léniánk s kikapod vele a honoráriumot.

Azóta sok év múlt el, de ahányszor ezt a lapot látom, mindig vörös betűkkel lobognak felém ezek a sorok. Nem is gyűlölk én egy lapot se, csak a „Figyelő“-t.

Kívánjátok tudni a továbbiak gyors egymásutánját? — Tatám valóságos Posner K. Lajosnak képzelte magát a léniázásban, Irmám elhagyott. Micivel kötött viszonyt, a kinek diója volt.

És én egy csalódással gazdagabb lettem. Ez az én első szerelmem története.

Réz Angyal.

Napirend 1897. január 15-én.

Naptár: péntek, jan. 15. — Róm. kath.: Pál. — Prot.: Laski János. — Gör.-kel. (jan. 3.) Malakiás. — Zsidó: R. Chodes 12. — Nap kél 7 óra 29 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor. — Hold kél délután 46 perckor; nyugszik éjjel 4 óra 57 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Színház: „Fokról-fokra.“

Ah! mielőtt kimondtad azt a végzetes, utálatos szót, addig reményem is volt még. De aztán amidőn azt kimondtad, akkor anynyira sülyedtel előttem, hogy most már nem látok szobrot, szentet, megközelíthetetlen ábrándképet előttem, hanem olyan lelket, mely olyan mindennapi világnézettel bír, mint a többi milliós asszony!

Azt hiszem, hogy megértettél, hogy elhiszed azt, amit halálos komolysággal mondtam neked; azt hittem, hogy elhiszed azt, amit mondtam, hogy nem a szép tested, a kívánatos hus az amit imádom, hanem azt a lelket, melyet képzeltem benned.

Képzlet volt.

Te szerencsevadászt láttál bennem és a szemembe vágtad, hogy nem lehetsz az enyém!

— Hát én ezt kértem tőled?

Nagyon fáj e kérdés, de még jobban fáj az, hogy csak ennyire becsültél!

Az nem fáj, hogy nem az a képzelte fénkölt szellemű asszony vagy, melyet a fantáziám el akart velem hitetni. De hát végre hogy te is olyan vagy, mint a többi, azt resteltem.

— De ne mondd senkinek!

— Maradjon közöttünk, hogy milyennek képzeltelek és ne mondd el senkinek, hogy tévedtél, amidőn engem oly közönséges léhütőnek, zserencsevadásznak tartottál!

— **(Verdi nagy requiemjének)** pécsi színrehozatala tárgyában a következő felhívást intézte a rendezőbizottság elnöke a zene barátaihoz: Felhívás a zene barátaihoz. A „Pécsi Dalárda“ elhatározta, hogy a „Pécsi Nemzeti Színház“-ban Verdi Józsefnek „Manzoni Requiem“-ét az azt megillető összeállításban elő fogja adni. E célra a „Pécsi zenekedvelők egyesületé“-vel szövetkezve, mely támogatását szíves készséggel megajánlotta, továbbá a 44. sz. cs. és kir. gyalogezred zenekarának igénybevételével, a dalárda vállalkozása oly örvendetes visszhangra talált, hogy 90 tagú énekkar (40 hölgy és 50 férfi) 80 tagú zenekar áll készen, hogy lelkesedéssel életet adjon a Nabukodonozor, Macbet, Ernani, Traviata, Troubadour, Rigoletto, Alarcos bál, Don Carlos, Aida, Othello operák lángeszű szerzője főséges eszméinek, melyek világszerte bámulatot keltettek. A baráti érzelem, hazafiúi lelkesedés a század legnagyobb olasz költője, a „Jegyesek“ nagynevű írója iránt szólaltatták meg Verdiben a gyászhangokat, mikor Manzoni Sándor gróf 1873. évi május 23-án örök álmra lehunyta szeméit; olyan gyászhangokat, melyekhez foghatókat a zenevilág még nem hallott. Maga Verdi vezényelte Requiem-ét Manzoni halálának első évfordulóján a milanoi dombon, ezután pedig a mű megkezdte világutját; már 1875. év őszén előadták a budapesti operában, akkor még a nemzeti színházban, mindig zsufolt ház előtt; a vidék özönlött Budapestre, boldog volt, aki átengedhette a lelkét a bánat, a fájdalom behatásainak s egész életre való emléket vitt magával, mert ez a csodálatos nagy mű a kegyeletet minden jótévő hatásával, ébresztette fel benne azon kedvesei iránt, akiktől a végzet megfosztotta. Deák Ferenc halálakor a budapest-belvárosi templomban adták elő Verdi Requiem-ét, azóta Magyarországon csak csonka összeállításban lehetett hallani Kolozsváron s

— Tudod-e milyenek képzeltelek?

Olyan asszonyok képzeltelek, ki hitvesi hűségével összeférhetőnek tartja azt, hogy egy szegény fiúnak, kinek egyedüli kincse a jövőbe vetett reménye, ennek a szegény fiúnak a jövőjéről elbeszélget, vigasztalja, dicséri, ha megérdemli és korholja, ha rászolgált. A ki mosolylyal fogadja azt a néma imádatot és néha csókra nyújtja kezét. Ki elég értelmes, hogy jövőjéről beszélhet.

Ilyennek képzeltelek!

Távol volt tőlem az a gondolat, hogy azt kérjem tőled, mi sem az enyém, sem a tied, hanem a férjedé!

Én nem kértem a becsületedet!

Ha azt kértem volna, akkor sem én, sem te nem lettünk volna tisztességesek!

De te ezt jól tudod; mert hisz megmondtam.

Te tehát el akartál üzni!?

Sikerült.

Nem fogok feléd menni és nem foglak keresni. Könnyű ez nekem, mert ugyanis előttem vagy untalan. Hiszem, hogy a mindent meggyógyító idő addig fogja képedet halványítani, míg csak ki nem törül egészen emlékemből; de aztán, ha az árnyékomat visszazakaptam, ha reményemet visszazakaptam, akkor már nem lesz mit reménylenem.

De tovább mondom a mesét.

Tehát midőn már nem islett a többieknek a bor, én nékem islett, mert annak

többé sehol. Most a „Pécsi Dalárda“ mutatja be a művet teljességében az egész országnak, mert meghívja az előadásra: az ország összes dalegyleteit (képviselőik által), a m. kir. zeneakadémia elnökét és tanártestületét; a m. kir. opera intendánsát, igazgatóját, karnagyait. Ezenfelül az ország összes hírlapjai útján felhívja e ritka zenei ünnepre az érdeklődést. A „Pécsi Dalárda“ kizárólagos célja a mű bemutatása. Ezzel tartozni vél hírnevének, hivatásának; a régidők óta kiváló zenevárost: Pécsset, erre az alkalomra zenei központtá kívánja emelni. Kiteszi magát a dalárda anyagi áldozatoknak, mert az előadás joga egymaga 300 márka, az előírányzott költség összesen 1200 frt. Eddig csak egyetlen egy előadáshoz van a dalárdának joga a milanoi Rikordi cégtől, Verdi kizárólagos kiadójától. Erre az egy előadásra 1897. március 9-ik napjának esti 8 óráját tűzte ki. A nagy vállalkozás pártolására kéri a „Pécsi Dalárda“ a zene barátait. E végből jelen felhívást lehetőleg elterjeszti, de emellett kér mindenkit, hogy lakóhelye kaszinóiban, ismerősei körében legyen a szép ügy szószólója. A „Pécsi Dalárda“ meg van arról győződve, hogy a Verdi-Requiem előadásáért minden látogató elismerését fogja kinyerni. Előjegyzéseket legkésőbb 1897. évi február 1-től 20-ig a vidékről alulírt biz. elnök, helyben pedig Valentin Károly fia cég (Széchenyitér) fogad el. A jelentkezés név, nap és óra pontos bejegyzésével nyilvántartatik s a jegyek kiadása 1897. február 21-től március 4-ig történik és pedig a vidékre postán bérmentesen, az előjegyzés sorrendjében. A pénz a vidékről az előjegyzéssel együtt küldendő be. Legcélszerűbb a póstautalvány használata. A név világos kiírása különösen kéretik, nehogy bárki igénye kieégítettlenül maradjon. Netáni tuljegyzés esetén második előadás rendezése iránt történik már előre intézkedés s ennek napja minden vidéki jelentkezőnek

az ó bornak a keserősége úgy tetszett a lelkem keserű voltának

De aztán bebállagtunk a városba; felmentünk az erkélyes kávéházba, fekete kávéval engesztelni azt a sok bort.

Ott aztán cigányzene volt.

Letültem és néztem, néztem a cigányokat. Sokan voltak, hát kezdtem őket olvasni. Nem sikerült; egyszer 13-an voltak, második olvasásnál 14-en.

Csak nem vagyok részeg?

Hát aztán rájöttem, hogy az a pikulás, ki Guszti bandájában van, vesztettül hasonlít a Lang Herman boltoz régi barátomhoz és annak a hosszú orrának a falra vetett árnyékát is bele olvastam másodszer, így volt aztán 14 zenésze Gusztinak, pedig csak 13-an vannak.

— Látod! már nem kesergek.

— De azért elhíheted, hogy lesz még idő, a mikor szeretni fogsz. Amikor én a meleg földben leszek és rajtam egyéb ruha nem lesz, mint a halottas ing, te meg meleg kacabajkában, kezeidet a karmantyudba rejtve, a fejfámnál könyveket fogsz ejteni értem, én meg lent a földben kárörvendve fogok kacagni és csont tenyereimmel tapasztolni, azért, hogy nekem lett igazam. Éjfélkor pedig, mikor kijövök majd a siromból a szomszédommal egy gyöngye tártlit játszani, ha kibicelni akarsz, akkor ne beszélj egy szót sem.

— És ne mondd el senkinek.

Tibor Károly.

külön tudomására hozatik. Az esetleg előbb beérkező előjegyzések érvényével bírnak. Helyárak: Földszinti vagy emeleti páholy 15 frt, zsöllye, zárt- vagy támlásszék 3 frt, földszinti állóhely 1 frt, II. emeleti zártszék 1. és 2. sor 80 kr., 3. sor 60 kr., 4. sor 50 kr., 5. sor 40 kr., II. emeleti állóhely 30 kr., karzat 20 kr. Szövegkönyvet, mely az összes közreműködők neveit is tartalmazza, három nyelven: latinul, magyarul és németül szerkesztve, minden látogató a színháznál ingyen kap. A „Pécsi Dalárda“ nevében: Czigliányi Béla, kir. táblai bíró, a rendező-bizottság elnöke.

— **(Veteránok bálja.)** Ő Fensége József kir. herceg védnöksége alatt álló I-ső pécsi veterán és segélyző egyesület saját alapja javára február 1-én a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben bált rendez. Belépti díj: személyenként 50 kr., családjegy 1 frt 20 kr. Jótékony célú felülfizetések köszönettel vétetnek és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Rendezőség: Felber Ferenc elnök. Sebők Gyula pénztáros. Heidt Ádám ellenőr. Szabó Sándor, Krasz Péter, Mayerszky József, Mayer Antal, Kovács János, Neun János, Gondos József, Svatila Vendel, Krämer György, Lumpe János. A táncot rendezik: Rumpach Károly, Glazer Mihály.

— **(A „Pécsi kath. legényegylet“ ifjusága)** folyó hó 16-án (szombaton) a Vigadó összes termeiben jótékonycélú zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személy jegy tagoknak 80 kr., nem tagoknak 1 frt, előre váltva 10 krral olcsóbb. Családjegy (3 személyre) előre váltva tagoknak 2 frt, nem tagoknak 2 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók az egyesület helyiségében (Mogy-utca 20—22.) A zenét Korodi Károly nemzeti zenekara szolgáltatja. Kezdeté esti 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Főrendezők: Ruzsinszky Béla, Rumpach Károly, Kasznár István pénztárnok. Rendezők: Ámon Nándor, Amerein István, Ébert Bálint, Glazer Mihály, Grauman József, Hauk Péter, Kaizer Viktor, Németh Jenő, Poszek Árpád, Schneider János, Scholtisz Lajos, Virág Károly. Bejárat a Percel-utca felől.

— **(Boldog vármegye.)** Boldog a mi szomszédunk, Somogy megye. Erre mutat legalább, hogy a kaposvári pénzügyigazgatóság a megye egyenes adójának 1896. évi állásáról következő adatokat közli: Hátralék volt 1895. év végével az utólagos előírással együtt 38.325 frt 68 kr. Az 1896. évi előírás az utólagos szaporodásokkal együtt volt 1.914.843 frt 85 kr. Összes tartozás 1.953.169 frt 53 kr. 1896. évben leiratott 80.173 frt 10 kr. Maradt megállapított tartozás 1.872.996 frt 43 kr. 1896. évben befizettetett 1.888.001 frt 2 kr. Hátralék semmi sem maradt, sőt 15004 frt 69 kr. túlfizetés történt. Állami végrehajtás sehol se alkalmaztatott. A törlések legnagyobb része a filokszera és egyéb elemi károk folytáni leírásokból származik.

— **(Előmunkálati engedély a villamos vasútra.)** A kereskedelmi miniszter a „Részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatok számára“ cégnek a magyar kir. államvasutak Pécs állomásának pályaudvarától a siklósi utcán át a siklósi

országut keresztezéseig, ismét balra a siklósi országuton a kis király utcáig, másfelől jobbra ugyancsak a siklósi országuton és pálya-utcán át a népligetig, továbbá a keresztezési ponttól folytatólag az irgalmas-utcán, király-utcán, Kossuth utcán át a vásár (buza) térrig, végül ezen utóbbi tértől kizárólag a légszesz, illetve a villamgyárig vezetendő városi villamos vasutvonalakra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Öngyilkos káplár.)** Budapesten a ferencvárosi védgátnál lévő Nádasdy-féle kaszárnyában, hol az 52-ik gyalogezred legénysége van elhelyezve, tegnap éjjel két óra tájban öngyilkossá lett Poer József 2-dik századbéli káplár. A szobában levők a lövés zaját hallották s mire oda rohantak, a honnan lövés hangzott, Poer József már halott volt, Manlicher puskával a szájába lőtt s nyomban kiszenvedett. A vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen embert a büntetéstől való félelem kergette a halálba. A 2-dik század ujoncait ő oktatta ki a szolgálatra, de oly durván bánt a gondjaira bízott katonákkal, hogy ezek gyakran panaszkodtak durva bánásmódja miatt. A napokban is gyakoriat közben úgy vágott pofon egy ujoncot, hogy a szerencsétlennek dobhártyája megrepedt és megsiketült. Az ezredorvos tett jelentést Poer ellen s a század kapitánya a büntető eljárást megindította. Poer nem várta be az ítéletet s agyonlőtte magát. Siklóson lakó szülőit táviratilag értesítették fiuk haláláról.

— **(Körözött sikkasztó.)** Fiath György, vaiszlói születésű, huszonkilencéves bérkocsissegéd, Budapesten sikkasztást követett el s a büntetés elől megugrott. Tette feljelentetvén a rendőrségnek, megindították utána a nyomozást, azonban sikertelenül. Mintha csak a föld nyelte volna el, úgy el tudta magát rejteni a rendőrök elől. A budapesti törvényszék most elrendelte országos köröztetését s most a mi rendőrségünk is keresi, hogy hát ha talán itthon rejtőzködik. Ha elfogják, át fogják adni az ügyésznek.

— **(Tifusz a katonák között.)** A Krajcár kaszárnyában fellépett tifuszjárványról végre valahára megnyilatkozik a mi szörnyen kedves kollegánk, a „Pécsi Napló“ is. Mint mindenben, úgy itt is utánunk jár s felcsap jól értesült és jóakaratu lapnak, hogy a kései hirt valamiképpen elfogadhatóvá tegye. A mi a hir valódiságát illeti, arra nézve nem cáfol meg semmit, sőt füllent egy nagyot, mert — sajnos, de való — egy katonát meghalt a járványban s ma temette el Jeskó Lajos ágostai ev. lelkész. Aztán meg: bizony betemették azt a fertőzött kútat, sőt a kaszárnya külön vízvezetékét is alaposan dezinficiálták. Erről hallott talán valamit a hir írója, ha ugyan hallott. A mi végül a közleménynek lapunk szerkesztőségének származására vonatkozó kollegiális megjegyzését illeti, ezzel a hülyeséggel nem tartjuk érdemesnek komolyan foglalkozni.

— **(Megugrott verekedő.)** Umerhoffer József, kaposvári lakos, egy korcsmai verekedés alkalmával alaposan helybenhagyta az ellenfelét. A virtus azonban hamarosan a lábába szállt, mikor megtudta, hogy a megvert ember feljelentette a bíróságnál és a büntetéstől való félelmében sietett kerekét oldani. Ez sikerült is neki s mert még ma sem akadtak a nyomára, most közzük, hogy ha kézrekerül, elvegye a verekedésért jól kiérdemelt büntetését.

— **(Rendőri kihágást)** követett el Stöszler János, mohácsi születésű, husz éves kovácssegéd, Budapesten. Ezért aztán elítélték, azonban míg az ítélet jogerős lett, az időt arra használta fel, hogy minden bejelentés nélkül ismeretlen helyre távozott. Most elrendelték a körözését s ha valahol megtalálják, leületik vele a rá mért büntetést, hogy elmenjen a kedve a rendőri kihágástól.

— **(Adományok)** A tűzoltó baleset alap javára adakoztak: Póth Gábor 10 frtot és Reeh György rendőrkapitány egy nyert fogadás címén szintén 10 frtot adott, mely adományokért köszönetet mond a pécsi tűzoltó egyesület.

— **(A hobolyi ember Pécssett.)** Egy somogy megyei, nagyhobolyi ember tegnap bejött a kocsiján Pécsre. Itt valamelyik kocsmában alaposan a fenekére nézhetett egy pár flaskó bornak, mert mikor este félnyolc órakor a Ferenciek-utcáján végighajtott, olyan éktelen dalolást vitt véghez és olyan eszeveszett sebesen hajtott, hogy szinte rémülve menekült előle a járó-kelő publikum.

Mikor a király-utcába be akart fordulni, a sarkos rendőr csendesebb hajtásra hívta fel; a minek látszólag engedett is, csak hogy később ismét nekifogott a sebes hajtásnak. Így ért a színház elé, hová épen akkor igyekeztek a legtöbben. Göbel rendőr itt szintén felszólította csendesebb hajtásra s mikor nem akart engedelmessé válni, megállította a lovait s megkérdezte a nevét. Az ember Magda Gábornak nevezte magát, de a másik percben már megcsapkodta a lovait s a rendőrön is végig akart vágni, hogy miért meri az utcájában megállítani. A rendőr azonban kicsavarta a kezéből az ostort és egy társa segítségével szépen becitálta a rakoncátlan embert a városházára. Ott — mikor kihallgatták — elmondta, hogy Nagyhobolyra való, de most meg már Szondi István nevet vallott be. Sebes hajtás és rendőri kihágás miatt nyomban a nyakába sóztak 2 frt pénzbírságot, a mire azt az ígéretet tette, hogy majd postán megküldi a pénzt. Azonban nem hittek neki, mert kétféle nevet is használt s ezért ott fogták a kocsiját — mert annak nem kell abrak — zálogba s csak a lovait adták ki neki, hogy lovagoljon haza és hozza el a pénzt. Így járta meg a hobolyi ember Pécssett; kocsin jött be és — lóháton ment haza.

— **(Állatjárványok.)** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatások szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 7 községben 109 udvarban; rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 2 községben 8 udvarban fordult elő; sertésvész pedig 21 község sertésállományában uralkodott. Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 2 községben 2 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvész 21 községben konstátáltott. Tolnavármegyében veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 2 község-

ben 2 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 16 községben 132 udvarban, sertésorbánc 5 községben 34 udvarban lépett fel, végül sertésvész 16 község sertésállományában uralkodik.

— **(Düledező házak.)** Megirtuk tegnapi számunkban, hogy Hetinác Istvának a tavasz-utca 11. szám alatti háza tegnap reggelre bedőlt. A rendőrség és a mérnöki hivatal intézkedése folytán a házból a lakókat kirendelték, de úgy látszik, alaposan megvan rendülve a ház alatti talaj, mert a szomszédos ház ma reggelre szintén olyan gyenge állapotba jutott, hogy bedőléssel fenyeget. A vízlefolvás megakadván, ez ásta alá a ház alapzatát, a mely körülmény annál veszedelmesebb, mert alatta pince van s így csak teljes újraépítéssel lehet a bajon segíteni.

— **(Korteszfogás.)** A somogy megyei Nagybajomban most volt meg a községi tisztújítás, mely a néppárt győzelmével végződött. Érdekes, hogy a derék nagybajomiakat, a kik Ábrányi Kornélt választották meg országgyűlési képviselőnek, azzal a korteszfogással nyerték meg a néppárt híveit, hogy azt beszélték, miszerint Ábrányinak az országgyűlésen mondott legelső beszéde négy millió forint kárt okozott az országnak s ezt most az egész országnak kell megfizetnie. Persze, a jó nagybajomiak erre szörnyen megijedtek és a világért sem szavaztak volna olyan emberre, a ki Ábrányi pártjára tartozott s így aratott a néppárt a községi választásnál „fényes“ győzedelmet.

— **(Hercenberger farsangi estélyei.)** Hercenberger József tánciskolájában a farsang alkalmából három nagyobb szabású táncmulatság lesz: ugymint február 19-én (kedden) táncpróba a délutáni társaság részére, február 10-én pedig táncestély. Február 18-án nagy polgári bál lesz. Mind-egyik táncmulatság a Vigadóban tartatik.

— **(Nem jó a szérum.)** A belügy-miniszter egy hosszú körrendeletben tudatja a hatóságokkal, hogy az eddig készült szérum, vagy vérsavó nem jó, miért is azt a forgalomból kivonja. Készíttetni fog azonban jobbat, az aztán drágább is lesz, mint az eddigi volt. Tudatni fogja később azt is, hogy az új csodaarcanumot, mely gyógyszerárakban fogják kiszolgálni.

Farsangi naptár.

Január 16-án: Villányi ifjuság bálja. — Kaposvári izr. nőegylet bálja. — A pécsi Polgári Kaszinó első táncestélye. — Siklósi iparosok Olvasókörének táncestélye. — Mohácsi hadastyánok bálja. — Pécsi keramikai munkások bálja a Scholtz-féle sörházban. — Katholikus Legényegylet bálja a Vigadóban.

Január 19-én: Táncpróba a Vigadóban Hercenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Január 24. Pécsvaradi iparos olvasókör bálja.

Január 28-án. Vendéglősök bálja a Vigadóban.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárdai Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet bálja a Scholtz-féle sörházban.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kasinó második táncestélye. — A pécsi kádársegéd-ek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony négyzet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjúság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Herczenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendező Herczenberger.

Művészet, irodalom.

○ **Blitzveisz Kóbi.** Néhány páholy kivételével megtelt az egész ház tegnap a már régóta nagy reklámmal hirdetett Blitzveisz Kóbi előadására. Maga a darab annyira alatta áll a legközönségesebb irodalmi színvonalnak, hogy kritikát sem érdemel; legfőleg az igazgatót érhetné méltó kritika, hogy ilyen sületlenséget talált fel a közönségnek s ilyen bárgyu fércelmény betanulásával fárasztotta színészeit, de ettől megfementi az igazgatót a végszükség esete, a mely a büntető bíróság előtt is mentő körülmény számba szokott menni. Igazán kár azért a szép igyekezetért, a melyet az előadók ennek az unalmas tákolmánynak az elfogadhatóvá tételére fordítottak, s nem is fogják rossz néven venni, ha nem méltatjuk művészi szempontból alakításaikat, mert alakítani utóvégre

is csak alakokat lehet s nem olyan bohócok dásokat, a melyeket cirkusban is kifütyölnének, mert a Dummer Augusztól is elvárja a publikuma, hogy legalább legyen egy kis szellem a mókáiban.

○ **Salvini Pécssett.** A nagy olasz tragikus, Salvini társulatának képviselője, Saltarelli Angelo már megérkezett városunkba, de maga a társulat, nem mint hirdette volt ezen a héten, hanem csak a jövő hét folyamán érkezik meg s előadásait csak jövő csütörtökön, január hó 21-én kezdi meg nálunk. A késedelem oka abban rejlik, hogy Salvini és társulata a folytonos utazás és megerőltető előadások, no meg az ünneptetéseik fáradalmait is kénytelen pár napig kipihenni. Az előadások sorozatát nálunk január 21-én Hamlettel nyitja meg Salvini, január 22-én (pénteken) a „Makrancos hölgy“, 23-án (szombaton) „Romeo és Julia“, 25-én (hétfőn) pedig a Velencei Kalmár kerülnek előadásra. Közönségünk körében oly nagy az érdeklődés a Salvini előadások iránt, hogy Somogyi tárgyalásokat folytat Saltarelli megbízottal a fentiekén kívül még két előadás biztosítása iránt. Ha a terv sikerül, még Othellót és Keant fogjuk láthatni a nagy művésztől, a ki különben már Szabadkáról, Kolosvárról, Brassóból és Belgrádból is kapott meghívásokat, Aradon pedig oly általános lelkesültséggel fogadták szereplését, hogy február hónapban másodszor is ellátogat Aradra s előadásainak egy újabb sorozatával örvendeztetni meg a művészetért rajongó ot-

tani közönséget. A már megváltott jegyek megtartják érvényüket az újabb előadási határidőkre.

○ **Uj férfi karkok.** Legújabb az Apolló c. kargyűjtemény 11. évfolyamának második része jelent meg a következő új férfikarokkal: 208. kar, Dalárinduló Rieger Györgytől; 209—212. Dalbokréta Szentirmay Elemértől, mely a következő eredeti népdalokból áll: a) Suhog, suhog a szomorú fűz ága . . . b) Hapták nóta; c) Betyárdal . . . d) Csak, csak, csak . . . Az Apolló egész évi előfizetési ára egy vezérkönyv és négy szolamáért 2 frt 50 kr. és megrendelhető az „Apollo“ kiadó kivatalában, Budapesten, IV. ker. Lázár u. 18. sz.

○ **Uj zeneművek.** Siposs Antal, a Liszt Ferenc iskolájából kikerült zongoraművész, szerzeményeivel is előkelő helyet vívott ki magának a magyar zenevilágban. Legújabb műve a csinos címképpel megjelent „Madárvilág“ méltán sorakozik a népszerű szerző általánosan kedvelt darabjaihoz. Ára 1 korona 60 fillér. Kiadója a Rózsavölgyi és tsa. udv. cég e héten „Eredeti dalok“ c. a. 3 szebbnél szebb népies magyar nótát is bocsátott közre; **Robitsék** Kálmán szerezte, Vértési Gyula szép verseire: „Járok, járok az erdőben.“ „Edes anyám, hogyha tudnád,“ a „Három cigány húzza nekem.“ A füzet ára 1 frt.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 14-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Boda Vilmost a VIII-ik bíráló bizottságba tagul választották. Azután szólásra következett

Páder Rezső néppárti, aki a liberális egyházpolitika keresztényellenes irányzatát

hoinap folytatom a kihallgatást s mihelyt a kisasszony jobban lesz, eltávozzanak.

— Hogy érzi magát? — kérdezte Francastel a rendőrügynöktől, aki megnyugtatta:

— Jelentéktelen szédülés volt csak. Az orvos, aki megvizsgálta, azt mondja, hogy negyed óra múlva friss és egészséges lesz a kisasszony, mint annak előtte. Ugy látszik azonban, hogy csuda történt, mert a kisasszony már beszél.

— Nos, gróf ur, nem mondtam. Lám, hogy jól hallottam.

— Csakhogy senki sem ért a nyelvén — sajnálkozott Grisaille.

— Holnap majd ezen is segítünk, mert tolmácsot hozatok és Borodino ur a fordítás hűségét lesz szives ellenőrizni. Mára elég lesz már Grisaille, kísérje haza a gróf urat és hugát.

Miután Borodinót kellemetlenül érintették ezek a szavak, Francastel hozzátette:

— Sulyt helyezek rá, hogy a gróf ur ne távozzék kíséret nélkül, hanem azért ne tessék ezt tulságos bizalmatlanságnak venni. Csupán csak formáság az egész, miután a két bünesetről már ugyis megalkottam a magam véleményét. Még egy negyedóránk van azonban, addig még néhány kérdést óhajtok önhöz intézni.

— Amint tetszik — felelte Borodino.

— Azon adatok, melyeket az orosz követségnél kaptam, felvilágosításokat adnak az ön előéletére.

— Tehát hitelt ad annak a vén szárnak, aki azt állítja, hogy még Görögországból ismer engem s ha nem csalódom azt állítja, hogy valamikor kalóz voltam.

majd én jobban elbánok vele, mint maguk. Hamar, hozzanak friss vizet, míg én a ruháit kibontom. — És mintegy magában beszélve hozzátette: — Hisz ugy össze van préselve, mintha bálba készült volna. Ha csak a gombokat és kapsokát megtalálnám. Még szerencse hogy vállfűző nincs rajta.

— Kérem, ne itt — szolt közbe Francastell; — kollegám szobája üres itt szemben a tornácon. Grisaille hívja a szolgát és segítsen neki a fiatal leányt átvinni oda; azután küldjön orvosért — e hölgy majd elkiséri önt — nekem már nincsen reá szükségem.

E pillanatban Courtois asszony is meglátta a halott fejét s ijedten kiáltott fel:

— Iszonytató! Nem csuda, ha a kicsike rosszul lett, — én sem akarok tovább itt maradni. Bizonyosan erről álmodom az éjszaka.

— Távozzanak; de ön gróf ur, kérem maradjon, még volna pár kérdésem önhöz, a melyek után nem fogom önt tovább tartóztatni.

A gróf nem szólott; nagyon sápadt volt, de hidegvérét nem veszítette el és még nem is kérte, hogy elkísérhesse unokahugát, kit épp akkor vittek ki.

— Mindjárt nála lesz ismét — jegyezte meg a vizsgálóbíró.

Mikor visszatértek a vizsgálóbíró hivatalos helyiségebe, a gróf nem várta meg, míg Francastel kérdéseket intéz hozzá, hanem száraz ingerült hangon felelősségre vonta:

— Vizsgálóbíró ur, protestálok az ön kiméletlen eljárása ellen. Nem hihetem ugyan, hogy önnek szándékában volt a hugomat a félelemmel megölni, de ha

fejtegette, melynek zenithje a szekularizáció. Bőven emlegeti a korrupciót, a vicinálizmust. A költségvetést nem fogadja el.

Lévay Lajos dicsőíti a kormánypártot, a kiegyezést minden haladás kútfejeként; Apponyiék passzivitásával szemben dicséri Kossuthék kötelességtudását. (Nagy zaj. Felkiáltások: Ne dicsérjen!) A költségvetést agyba-főbe dicséri és elfogadja.

Hock János (közbekiált) Mondhatja, hogy zsebtolvajok, mi még sem beszélünk! (Derűtség.)

Városy Gyula nem akarja a vitát hosszabbítani, hogy ne nyujtsa a kormány életét és hogy hamarabb következzenek a kiegyezési kérdések és a bukás.

Bernády György kormánypárti Apponyiék következetlenségével vádolja.

Pichler Győző erkölcstelenségnek bélyegzi, hogy Lévay mer beszélni morálról a politikában és Bernády, a ki megválasztása előtt két nappal Maros-Vásárhelyen a függetlenségi párt elnöke volt s csak ekkor váltott kormánypárti színt, az ilyen ember meri Apponyit következetlenségével vádolni.

Bernády György kevés sikerrel mosakodni próbál.

Asbóth János védelmébe veszi a néppártot. A revíziót az antikatholikus áramlat okozta. Egyébiránt a költségvetést általánosságban elfogadja, azonban az appropriációnál bizalmatlanságot fog szavazni.

Ülés végén Percel Dezső belügyminiszter tett jelentést az anyakönyvekről.

TÁVIRATOK.

— **Majláth még nem püspök.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Legújabb értesülés szerint nem áll, hogy Majláth Gusztáv grófot cum jure successiois (utódlási joggal) nevezték volna ki erdélyi segédpüspökké.

— **Minisztertanács.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, a melyen folyóügyeket tárgyaltak.

— **Pártértekezletek.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A kormánypárt holnap pártértekezletet tart, a melyen a kisebb tárcák költségvetése kerül tárgyalás alá. — A függetlenségi és 48-as Kossuthpárt tegnapi értekezletén foglalkozott a belügyi tárca költségvetésével s ezt fogja holnap folytatni.

— **Murawieff kineveztetésének hatása.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Murawieff kineveztetése orosz külügyminiszterre Törökországot is kellemetlenül érintette, mert Murawieff ismert törökgyűlölő s a keleti kérdés radikális megoldását, a török birodalom megsemmisítését ajánlotta a cárnak; a franciák azonban ujjongnak e kinevezés fölött.

— **A várnai mandátum sorsa.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A második bíráló bizottság Apáthy Péter elnökle alatt tegnap délután tartott ülésében Si-

peky Sándor várnai mandátuma ellen a helyszínen teljesítendő vizsgálatot rendelt, vizsgáló biztosul Kubinyi Géza ősmamelukot küldték ki.

— **Az olasz képviselőház feloszlata.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Rudini olasz miniszterelnök értesítette Villa kamaraelnököt, hogy az olasz képviselő-kamarát fel fogja oszlatni.

— **Lueger állapota.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Lueger állapotában — Bécsből vett értesülés szerint — észrevehető javulás állott be.

— **Király-hadgyakorlatok.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Az őszi nagy hadgyakorlatok, a melyeken a király s valószínűleg a német császár is részt fognak venni, az idén Kassa vidékén lesznek megtartva.

— **A hamisított belügyminiszteri aláírás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Barca Viktort, aki a belügyminiszter névaláírásának hamisításával a nezsideri adóhivataltól 120.000 frtot akart kicsalni, a budapesti büntető törvényszék tegnap délután kihirdetett ítéletével négy és féleves fegyházra és öt évi hivatalvesztésre, Csobánczy Sándornét pedig zsarolás kísérlete miatt 8 napi fegyházra ítélte. Mindkét vádlott felebbezett az ítélet ellen.

— **Miksa császár volt udvarmestere.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zichy József gróf, néhai Miksa

akarom, feltehetem, mert a katasztrófa majdnem bekövetkezett. Hogy a legképtelenebb vádakkal illetnek, az ellen nem tehetek, ön vizsgálóbíró, tehát hatalmas ember. Hanem az embertelenség, hogy a hatalmát egy ártatlan leánynyal szemben érvényesítette, aki se gyilkosság, se leányrablás gyanújával nincs terhelve. Mert az szemmel látható, hogy az a megrázó jelenet mesterségesen volt előkészítve.

— Megengedem s ön maga adta nekem az eszmét, hogy huga érdekében felhasználjam.

— Hogy érti ezt?

— Nem ön említette az imént, hogy erős kedélyrázkódtatás talán meggyógyítja. Éppen ez a kijelentése juttatta eszembe, hogy megpróbáljam a gyógyimódot.

— És csak e miatt hozatta ide a halálfejet?

— Igen, hogy meggyőződjem róla ismerte-e huga azt a szerencsétlen asszonyt, vagy sem. A céliomat elértem.

— És mert az a szegény gyermek annyira megremült a förtelmes látványtól, ön azt hiszi, hogy Helén ismerte azt a nőt életében? Azt hiszem, vizsgálóbíró ur, hogy elhirtelenkedett volna ez a vélemény. Én férfi vagyok, mégsem tudtam ránézni.

— Ön sem ismerte a meggyilkolt asszonyt?

— Nem.

— De azt megengedi, hogy feltűnően hasonlít a hugához?

— Alig láttam a fejet, annyira megijedtem Helén miatt.

— Különbözik meg lehet elégedve a vizsgálat ered-

ményével, mert hiszen már visszanyerte a beszélő tehetségét.

— Talán tréfálkozni akar velem — pattant fel Borodino.

— Ments Isten gróf ur. Hivatalos működésem közben nem engednék meg magamnak ilyesmit. Azt azonban kijelentem önnek, hogy a kisasszony megszólalt. Ön ugyan nem halhatta meg a halkan kiejtett szavakat, mert távolabbra állt tőle, de én, aki karjaimban tartottam, világosan emlékezem arra is, hogy mit mondott.

— Mit?

— Azt mondta; I adelphi mua — három szót, nem többet. Mit jelent?

— Semmit. Helén, mikor összeesett, hörgött valami s ön azt hiszi, hogy beszélt.

— Biztosan tudom, hogy ezt a három szót mondta. Még pedig, ha nem csalódom, adelphi-nek görögül van valami értelme is.

— Londonban van Adelphi színház és az egyesült államban van egy Philadelphia nevű város — gunyolódott Borodino.

— Mihelyt Helén kisasszony jobban lesz, mindjárt megtudjuk, hányadán vagyunk.

— Helyes, vizsgálóbíró ur — felelte Borodino, aki visszanyerte már nyugalmát. — Minél előbb, annál jobb. Hanem arra kérem, hogy beteges állapotára való tekintetből halassa máskorra ezt a hivatalos torturát. Helén annyira kimerült és olyan nagyfokú idegesség vett rajta erőt, hogy életveszélyes volna további izgalmaknak kitenni.

— Legyen a kívánsága szerint gróf ur. Tehát

mexikói császár udvarmestere tegnap Bécsben elhunyt.

— **Az új varsói kormányzó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Varsói kormányzóvá Imeretinsky herceg neveztetett ki. Orosz-lengyelországra nézve ez a ki nevezés rendkívüli fontossággal bír.

— **Chimay hercegnő elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Chimay hercegnő Rigójával együtt a Fejérmegyei Pákozdra, Rigó Jancsi szülőihez utazott. Innét Nizzába mennek. Budapestről való távozásuk oka Rigó feltékenysége egy színigazgatóra.

VASUTI MENETREND.

PECSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv. " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz. ***)	személyv. " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PECSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 2 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	8702. sz. **)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 8 "
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	7 " 50 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	8 " 5 "
Broodról	1903. sz.	személyv. éjjel	11 " 2 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

NYILT-TER+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Pálfős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A Pécsi Nemzeti színházban SALVINI híres olasz színtársulata által előadandó szindarabok u. m.

Shakespeare-től Hamlet, Othello, Romeo és Julia, Velencei Kalmár, Makranczos hölgy az eredeti kiadás után fordítva magyar és német nyelven már most kaphatók

Günsberger Lajos,

könyvkereskedésében

Pécsen, Ferenciek-utca 4. szám.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

ad. 20.262. sz.

1896

Pályázati hirdetmény.

Alulírott városi tanács közhirrre teszi, miszerint a felügyelete alatt álló vincellériskolában 1897. évi február hó 1-én megnyitól és 1897. évi október 31-ig tartó **vincellérképző tanfolyamra** teljes ellátásban részesülő **10 fizetéses** saját költséges, és **10 ingyenes tanuló** vétetik fel.

A saját költséges tanulók tandíja **160 frt**, mely két részletben a felvételtől, s 1897. évi június 1-én a városházi pénztárba befizetendő.

Csak oly tanulók vétetnek fel, kik munkára alkalmas testalkattal bírnak, 20-ik életéveiket már betöltötték, s védhímlővel beoltva vannak, magyarul írni és olvasni tudnak, szülőmunkával már foglalkoztak, s feddhetlen előéletűek.

Az ingyenes helyekre pedig csak olyanok, kik ezen feltételeken kívül teljes vagyontalanságukat szabályszerű szegénységi bizonyítvánnyal igazolják. Felhivatnak tehát mindazok, kik a vincellérképző tanfolyamra mint növendékek magukat felvétetni óhajtják, hogy eziránti szabályszerűen felszerelt kérelmüket **Pécs sz. kir. város polgármesterénél legkésőbb f. é. január 28-ig** adják be.

Közhirrre teszi továbbá a város Tanácsa, miszerint a vincellér képezdebe ugyanezen tanfolyam tartamára 5, 25—35 élet év közötti kora **kinn lakó havi béres napszamos** vétetik fel, kik utólagos heti részletekben **20 frt** havi bért kapnak; ha ezen munkások nősek, s az illető munkás neje szülő munkát teljesíteni tud, amennyiben szükséges, kötözésre és gyomlálásra is fog napszám mellett alkalmaztatni.

Felhivatnak azok, kik mint ilyen havibéres napszamosok alkalmaztatni akarnak, hogy ebbeli szándékukat **Pálmay József** vincellériskolai munkafelügyelőnél **f. évi január 28-ig** szóbelileg jelentsék be.

Pécsen, 1897. évi január 10-én.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

23447. sz.

tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Jakobovits József és neje szül. Csupits Anna m. sorósi lakosok végrehajthatóknak özv. Kovácsics Stan-koné szül. Tóth Józsa tt. gyám által képviselt kiskoru Kovácsics Markó és István Illarits Mihály apa által képviselt kiskoru Illarits András m.-sorósi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, M. Sorós határában fekvő, a m. sorósi 72. sz. betétben felvett I. 1—20 sorsz. 80. sz. házra, és urbéri birtokra 806 frt a + sorsz. 2159. hrsz. szőlőre az 1881. 60. t. c. 156. §-a alapján egészben 34 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 22. napján d. e. 10 órakor **M.-Sorós községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 80 frt 60 kr. és 3 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telek-könyvi osztályánál 1896. évi december hó 22-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAI ZS JÓ ZS E F

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.